

følgelig skattepligt for alle de indkomster, man har. Det var den ene ting.

Det andet punkt, jeg ikke forstår, er bestemmelsen om, at virksomheder skal kunne få bindende forhåndsbesked om den skattemæssige virkning af de produkter, de vil markedsføre. Jeg er helt med på, at den enkelte virksomhed, den enkelte borger, som er i gang med at lave noget, skal have mulighed for at gå til skattevæsenet og redegøre for virkningen af det og få en bindende forhåndsbesked. Det er helt o.k. Men der er noget, jeg overhovedet ikke forstår ét eneste ord af: De virksomheder, der lever af at sælge skattefiduser og hjælpe folk med at slippe så billigt som muligt i skat og udnytte de huller, der desværre er i vores skattelovgivning, til det alleryderste – hvorfor skal de have den fordel, at de nu kan sige, at det er godkendt på forhånd for alle personer? Jeg kan ikke se, at det er en opgave for Folketinget at hjælpe de firmaer med at markedsføre deres skattefiduser mere effektivt, end de gør i dag, så den del af lovforslaget kan vi ikke støtte.

#### **Sonja Albrink (CD):**

Jeg skal blot tilkendegive, at det er et godt lovforslag, ministeren har fremsat, og at CD støtter det. Hvis der viser sig noget under udvalgsbehandlingen, er vi altid villige til at kigge på det.

#### **Skatteministeren (Carsten Koch):**

Der har været en del spørgsmål og betragtninger i forbindelse med forslaget, men den gennemgående holdning er klart positiv. Det kan jeg let konstatere.

Nogle har fremført det synspunkt, at man burde have 100 pct.s omkostningsdækning ved vundne sager. Den første indvending mod den tankegang er, at det faktisk er ganske vanskeligt at afgøre, om en sag er vundet. Dels er det sådan, så mange sager indeholder flere forskellige forhold, og dels kan man sagtens forestille sig, at der falder en afgørelse, som ikke er helt den samme, som skatteyderen havde ønsket, men alligevel imødekommer ham eller hende i et vist omfang. Hvordan skal man karakterisere en sådan afgørelse?

Sagt på den anden måde: Begreberne vundet eller tabt sag er ikke på nogen måde definerede og håndterbare i et sådant omfang, at man overhovedet kan bruge dem til at udmåle omkostningsafgørelsen efter, altså om man skal have 100 pct.s dækning eller ej. En konsekvens af det synspunkt måtte være, at man overlod det til

ankenævnet, ankenævnets formand, eller hvem ved jeg, til at skønne over, i hvor stort omfang den pågældende skatteyder havde fået medhold eller ej, og jeg mener, det vil være at indføre et noget arbitrært element i lovgivningen.

Jeg synes faktisk, det er meget mere enkelt og håndterbart at sige, at hvis en skatteyder føler, at det er berettiget at klage, skal den pågældende også kunne få en vis omkostningsdækning, hvis der er ønske om det. Det er også et incitament til selv at bidrage med overvejelser om, hvorvidt man skal rejse sagen. Man skærer toppen af merudgiften, og ordningen er enkel at administrere, meget mere enkel end en ordning, som kræver en medvirken af Skatteankenævnets formand, eller hvad ved jeg, for at fastsætte omfanget af, om man har vundet en sag eller ej. Så jeg synes faktisk ikke, det vil være en specielt hensigtsmæssig måde at tackle de sager på.

Hr. Frank Aaen stiller nogle spørgsmål – eller markerede et synspunkt, vil jeg hellere sige – med hensyn til, om det er rimeligt at lade fonde finansiere skattefrit, så det får forskellige konsekvenser for skatteyderens forhold. Det spørgsmål kan vi godt diskutere, det er jeg med på.

Jeg tror faktisk, jeg vil standse her og konstatere, at lovforslaget formentlig får en ret let gang gennem udvalget.

#### **Kim Behnke (FP):**

Jeg synes, at det er nødvendigt at få sagt – selv om det blev sagt tidligere i samlingen under behandlingen af bl.a. vores forslag om at styrke borgerens retsstilling i skattesager – at der jo er et stigende antal sager, hvor skattemyndighederne taber.

Ministeren har over for udvalget fremlagt hoveddokumentationer – en gennemgang – af, hvad det er for typer sager osv., og det viser sig jo, at man igennem de senere år har været mere hidsig, mere emsig ved de lokale skattemyndigheder til at rejse nogle sager.

Hvis det – ud over at det er ubehageligt for en borger at blive udsat for at skulle igennem en lang proces, hvor man ikke ved, hvor det ender, og ud over at borgeren skal lægge udgifter ud til revisor, det kan også være til advokat osv. for at få styrket sin retsstilling – så også skal være på den måde, når man har vundet sin sag, altså hvor skattemyndighederne uberettiget har rejst en sag, at man så også selv skal betale en del af regningen, så er det jo sådan, at den borger uanset hvad under alle omstændigheder kan se frem til et økonomisk tab som følge af, at skattemyndighederne rejser en sag.